

beschikking

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Zuidersingel 3
8911 AV Leeuwarden
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T (088) 797 44 00
F (088) 797 44 12
www.rijkswaterstaat.nl

Datum	16 augustus 2018
Nummer	RWS-2018/31521
Onderwerp	PPG Industries Delfzijl BV; wijziging van de Watervergunning voor het verhogen van de productiecapaciteit naar 75.000 ton per jaar

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 29 maart 2018 een aanvraag ontvangen van PPG Industries Delfzijl BV (verder te noemen PPG) om de vergunning van 12 juli 2016 met het kenmerk RWS-2016/28554, als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem, te wijzigen.

Aanleiding tot het indienen van deze wijziging aanvraag is een gewenste productie uitbreiding van de reguliere Silica productie in combinatie met de reeds eerder vergunde productie van Agilon. De huidige productiecapaciteit bedraagt 60.000 ton silica. In deze aanvraag wordt om een productiecapaciteit verzocht van 75.000 ton silica inclusief de productie van Agilon.

Door de vergroting van de productie neemt de hoeveelheid afvalwater en de verontreinigende stoffen die daarin aanwezig zijn naar verhouding toe. De samenstelling verandert niet.

Dit betekent dat de vergunning zowel voor het onderdeel waterkwaliteit als waterkwantiteit moet worden gewijzigd.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer RWSZ2018-00006340.

Tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag heeft PPG Industries Delfzijl BV een aanvraag op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ingediend. Omdat de wijziging van de watervergunning kan worden verleend op basis van artikel 6.26 van de Waterwet is er geen sprake van een verplichte coördinatie tussen de besluiten op grond van de Wabo en de Waterwet. Er is wel zorggedragen voor inhoudelijke afstemming tussen beide besluiten.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

- I. De gevraagde wijziging van de vergunning van 12 juli 2016, met kenmerk RWS2016/28554, als bedoeld in artikel 6.2, lid 1, en artikel 6.5, onder a, van de Waterwet aan PPG Industries Delfzijl BV te Farmsum te verlenen voor:
 - het brengen van stoffen, afkomstig van PPG Industries Delfzijl BV gelegen aan Valgenweg 1 - 3 te Farmsum in het Zeehavenkanaal, en
 - het brengen van water in het Zeehavenkanaal.
- II. Voorschrift 2 te vervangen door een nieuw voorschrift 2, voorschrift 4 te vervangen door een nieuw voorschrift 4 en bijlage 2 te vervangen door een nieuwe bijlage 2.
- III. Voorschrift 8 (minimalisatieverplichting) aan de vergunning toe te voegen.

3. Aanpassing voorschriften

Voorschrift 2 wordt gewijzigd en komt als volgt te luiden.

Voorschrift 2 Lozingseisen

1. Het afvalwater mag uitsluitend worden geloosd indien daarin de waarden van de in Tabel 1 vermelde parameters gemeten op het 'bemonsteringspunt afvalwater' (nr. 17B) niet overschreden worden.
2. De analyses van de in lid 1 genoemde parameters moeten worden uitgevoerd conform de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.

Tabel 1

parameter	waarde	eenheid
onopgeloste bestanddelen*	100***	mg/l
pH	5 < pH < 9	-
maandgemiddelde warmtevracht**	3,75	MW _{th}

* De hoeveelheid onopgeloste bestanddelen wordt bepaald als voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 steekmonsters.

** De warmtevracht als maandgemiddelde moet worden berekend volgens de formule die is opgenomen in bijlage 3, behorende bij deze vergunning.

*** Deze lozingseis is een empirisch lozingseis.

Voorschrift 4 wordt gewijzigd en komt als volgt te luiden.

Voorschrift 4 Verplichten tot meten, bemonsteren, analyseren en rapporteren

1. Na afloop van ieder kalenderjaar dient jaarlijks vóór 1 april, opgave te zijn gedaan aan de waterbeheerder, van de volgende op het voorgaande jaar betrekking hebbende gegevens van het afvalwater, zoals genoemd in voorschrift 1, onder a):
 - a) de geloosde hoeveelheid afvalwater in m³/dag;
 - b) de concentratie onopgeloste bestanddelen, lood, arseen en sulfaat in mg/l;
 - c) de zuurgraad (pH);
 - d) de gemiddelde maandelijks warmtelast in MW_{th};
 - e) de hoeveelheid hulpstoffen, die aan het te lozen afvalwater zijn toegevoegd, in kg/jaar.
2. De vergunninghouder dient de in lid 1 onder a) tot en met d) genoemde gegevens minimaal met de in Tabel 2 genoemde frequentie te bepalen:

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Tabel 2

parameter	meet- en bemonsteringsfrequentie
debiet	dagelijks/continu
sulfaat	maandelijks steekmonster
onopgeloste bestanddelen	dagelijks steekmonster
pH	dagelijks
warmtelast	maandelijks
lood	1 maal per kwartaal
arsen	1 maal per kwartaal

3. De analyses van de in lid 2 genoemde parameters moeten worden uitgevoerd conform de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.

Voorschrift 8 wordt aan de vergunning toegevoegd en komt als volgt te luiden.

Voorschrift 8 Minimalisatieverplichting

Uiterlijk 5 jaar na het van kracht worden van deze wijzigingsvergunning, en vervolgens elke vijf jaar, moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder voor de stoffen arsen en lood de volgende informatie verstrekken:

1. de mate waarin deze zeer zorgwekkende stoffen op het oppervlaktewater geloosd worden;
2. de reeds toegepaste technieken om de emissie van deze zeer zorgwekkende stoffen zoveel mogelijk te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken, en
3. een vermijdings- en reductieplan, gericht op het zoveel als technisch en kostentechnisch haalbaar is verder beperken van deze emissies, met daarin een overzicht van de technieken om emissies van deze zeer zorgwekkende stoffen in de toekomst nog verder te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, verder te beperken:
 - a. informatie over het rendement en de validatie van deze technieken,
 - b. informatie over de bedrijfszekerheid en de kosten van deze technieken,
 - c. informatie over afwenteleffecten van deze technieken, en
 - d. een keuze voor de op basis van deze informatie al dan niet toe te passen technieken.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Bijlage 2 wordt gewijzigd en komt als volgt te luiden.

Bijlage 2, Analysevoorschriften

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters moeten worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

De monsternamen ten behoeve van de emissiemetingen ter controle van de naleving van de emissie-eisen voor het lozen wordt uitgevoerd volgens NEN-6600-1:2009 en de conservering van het monster wordt uitgevoerd volgens NEN-EN-ISO 5667-3:2012.

<i>stof/parameter</i>	<i>analysevoorschrift</i>
sulfaat	NEN-EN-ISO 10304-1:2009
pH	NEN-EN 10523:2012
onopgeloste bestanddelen	NEN-EN 872:2005
lood	NEN-EN-ISO 17294-2: 2004 of NEN 6965:2005 nl of NEN 6966:2005
arsen	NEN-EN-ISO 17294-2:2004 of NEN 6965:2005 nl of NEN 6966:2005 of NEN-EN-ISO 11969:1997

Indien de vergunninghouder een andere, vergelijkbare methode wil gebruiken, heeft dit voorafgaand de schriftelijke toestemming van de waterbeheerder.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

4. Aanvraag

4.1 Aanleiding

Aanleiding voor het indienen van deze wijzigingsaanvraag is een gewenste productie uitbreiding van de reguliere Silica productie in combinatie met de reeds eerder vergunde productie van Agilon. De aanvraag heeft uitsluitend betrekking op de reguliere Silica productie.

In verband met de productie uitbreiding neemt ook de opslagcapaciteit en de doorzet van zwavelzuur en natronloog toe. Om die reden is ook de milieurisicoanalyse geactualiseerd.

4.2 Afvalwatersituatie

Voor het reguliere Silica proces heeft PPG een directe lozing naar het Zeehavenkanaal. De directe lozing betreft het proceswater, laboratoriumafvalwater en mogelijk verontreinigd hemelwater afkomstig van het terrein waar de productieactiviteiten en op- en overslag van grondstoffen en eindproducten plaatsvindt. Dit zijn de afvalwaterstromen zoals die ook in voorschrift 1 van de van kracht zijnde watervergunning zijn vastgelegd. In de inleiding van deze vergunning is al aangegeven dat de samenstelling van het afvalwater niet wijzigt. De hoeveelheid procesafvalwater neemt recht evenredig toe met de productie.

5. Regelgeving en beleid

In dit hoofdstuk worden de in verband met gevraagde wijziging van de vergunning relevante regelgeving en beleidsuitgangspunten beschreven.

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van Beste Beschikbare Technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water (Bkwm 2009).

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de Beste Beschikbare Technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'Beste Beschikbare Technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

Vanaf 1 januari 2013 geldt vanuit het Besluit omgevingsrecht (Bor) een actualisatieplicht voor IPPC-installaties. De plicht houdt in dat binnen een termijn van vier jaar na publicatie in het Publicatieblad van de Europese Unie van, voor de hoofdactiviteit van de betreffende IPPC-installatie, relevante BBT-conclusies:

- a. de watervergunning wordt getoetst aan deze nieuwe BBT-conclusies en de overige relevante BBT-documenten
- b. de vergunningvoorschriften worden geactualiseerd als niet wordt voldaan aan BBT en
- c. de betreffende IPPC-installatie aan deze geactualiseerde voorschriften voldoet.

De Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over Beste Beschikbare Technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in de bijlage bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele Beste Beschikbare Technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening.

In artikel 9.2 van de regeling is bepaald dat rekening moet worden gehouden met de in de bijlage opgenomen relevante BBT-conclusies en Nederlandse informatiedocumenten over BBT. Dit zijn onder andere de zogenaamde bedrijfstakstudierapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer en het Landelijk Bestuurlijk Overleg Water.

Tot medio 2012 werden de best beschikbare technieken weergegeven in zogenoemde '*BAT reference documents*', kortweg BREF's. Met de implementatie van de RIE per 1 januari 2013 worden de BREF's vervangen door zogenaamde '*BBT-conclusions*'. De eerste BBT-conclusies zijn medio 2012 verschenen.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

De implementatie van de BBT-conclusies zal geleidelijk plaatsvinden zodat er tijdelijk twee typen documenten gehanteerd zullen worden voor het vaststellen van de Beste Beschikbare Technieken.

In de BREF's of BBT-conclusies worden voor een IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de Beste Beschikbare Technieken weergegeven. De documenten zijn beschikbaar voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de RIE.

Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's of BBT-conclusies, waarin de Beste Beschikbare Technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld die van toepassing kan zijn voor meerdere industrieën. In Bijlage I van de RIE is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. In deze bijlage zijn de installaties en activiteiten benoemd.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen. Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets. Hiervoor zijn de uitgangspunten vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritaire stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor. De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1. of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden aanvullende eisen gesteld.

Stoffenbeleid inclusief Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS)

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW, richtlijn 2000/60/EG) bevat in bijlage X een lijst met prioritaire stoffen. Voor deze stoffen geldt het vereiste om de verontreiniging geleidelijk te verminderen. Enkele van deze prioritaire stoffen zijn bovendien aangewezen als prioritaire gevaarlijke stoffen. Hiervoor geldt het vereiste om emissies, lozingen en verliezen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen.

Hiernaast is in verschillende andere Europese en internationale regelgeving stoffenbeleid geformuleerd (de GHS-Verordening (1272/2008), de REACH-Verordening (1907/2006), het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische vervuulende stoffen (Trb. 2001, 132), het Protocol bij het Verdrag van Aarhus inzake grensoverschrijdende vervuiling van die stoffen (Trb. 1998, 288) en de 'List of Chemicals for Priority Action' onder het OSPAR-Verdrag (Agreement 2004-12 van de OSPAR Commission, Trb. 1993, 16)).

In Nederland is dit beleid samengevoegd in het beleid inzake 'zeer zorgwekkende stoffen' (ZZS), met als doelstelling deze stoffen uit de leefomgeving te weren of ten minste beneden een verwaarloosbaar risiconiveau te brengen (of te houden). Dit beleid betreft eveneens de prioritaire gevaarlijke stoffen als bedoeld in de KRW. De criteria om een stof als ZZS te bestempelen zijn afkomstig uit artikel 57 van de REACH-Verordening. Het RIVM stelt halfjaarlijks een indicatieve lijst op van de stoffen die op dat moment in ieder geval aan die criteria voldoen (zie http://www.rivm.nl/rvs/Stoffenlijsten/Zeer_Zorgwekkende_Stoffen).

Zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) zijn de meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu en worden gekenmerkt door hun carcinogeniteit, mutageniteit en andere gevaareigenschappen.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Het beleid aangaande deze stoffen is dat ze zoveel als mogelijk geweerd worden uit de leefomgeving (brief van 29 juni 2011 van de staatsecretaris van Infrastructuur en Milieu aan de Tweede Kamer, kenmerk RB/2011048246, inclusief bijlage).

De aanpak van ZZS volgt daarbij de algemene waterkwaliteitsaanpak van bronaanpak, minimalisatie en immissietoets. ZZS verschillen in deze aanpak op twee punten van andere stoffen:

1. ZZS dienen met voorrang te worden aangepakt. Dit vereist dat ZZS als zodanig geïdentificeerd worden en dat met name de bronaanpak van deze stoffen extra nadruk krijgt.
2. De reductie van de emissie van ZZS naar water wordt via continue verbetering bewerkstelligd. Het proces om geleidelijk toe te werken naar een zo laag mogelijke concentratie van deze stoffen in het oppervlaktewater moet haalbaar en betaalbaar zijn. Hoewel ook de reguliere procedure voor de watervergunning reeds een cyclisch karakter kent, wordt voor ZZS een apart spoor gevolgd.

Voor ZZS geldt in beginsel dat de verontreiniging door deze stoffen moet worden gestreefd naar een nullozing. De beleidsdoelstelling voor deze stoffen is immers in de eerste plaats om deze stoffen uit de leefomgeving te weren. Door middel van een cyclische aanpak bestaande uit bronaanpak, minimalisatie en continu verbeteren wordt beoogd deze doelstelling te realiseren.

Voor bedrijven betekent dit dat proceskeuze en interne bedrijfsvoering hierop moeten worden afgestemd. Hierbij moet in de eerste plaats altijd gedacht te worden aan vervanging van deze stoffen door alternatieven die minder waterbezwaarlijk zijn. Pas als de mogelijkheden hiervoor volledig zijn uitgeput (binnen het haalbare en betaalbare), kan gekeken worden naar procesoptimalisatie dan wel andere proceskeuze om contact van deze stoffen met water te voorkomen of verminderen. Pas als laatste stap komt verbeterde zuivering van de restlozing in beeld. Bij de bepaling van de mate van sanering, dienen hier in beginsel de technieken toegepast te worden, die het meest vergaand zijn binnen de verzameling technieken die als BBT geclassificeerd kunnen worden.

Beleid ten aanzien van warmtelozingen

Op 21 juni 2005 is het CIW rapport "beoordelingssystematiek warmtelozingen" vastgesteld. Dit rapport beoordeelt thermische lozingen op basis van de emissie-immissieaanpak. Belangrijke uitgangspunten zijn minimalisatie van de ecologische gevolgen van de opwarming van het oppervlaktewater en van de inname van oppervlaktewater voor koeldoeleinden. In het rapport wordt geconcludeerd dat minimalisatie van het debiet grotere voordelen voor het aquatische milieu lijkt op te leveren dan strikte limitering van de lozingstemperatuur.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Door minimalisatie van het debiet worden minder organismen ingezogen, wordt het gebruik van chemicaliën gereduceerd en wordt er minder energie verbruikt. In dit rapport worden een aantal berekeningsmethodes aangedragen om de lozing van warmte te beoordelen.

Binnen Rijkswaterstaat is afgesproken dat als eerste beoordeling van de koelwaterlozing de sneltoets gebruikt zal worden (bijlage 3 en 4 van het CIW-rapport). De sneltoets bestaat uit een mengzone- en een opwarmingstoets. De mengzonetoets vergelijkt, op basis van een *worst case* benadering, de grootte van de warmtepluim met de grootte van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam. Volgens deze toets mag de natte dwarsdoorsnede ($T > 25^{\circ}\text{C}$) van de pluim niet meer zijn dan $\frac{1}{4}$ van de natte dwarsdoorsnede van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam.

Wanneer de lozing lager scoort dan $\frac{1}{4}$ voldoet de lozing, zelfs onder de slechtste omstandigheden, aan het beoordelingskader uit het CIW-rapport. Als de lozing hoger scoort dan $\frac{1}{4}$ kan het zijn dat de lozing niet voldoet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen zoals het koppelen van de omvang van de warmtelozing aan de actuele afvoer en de temperatuur van het oppervlaktewater.

De opwarmingstoets brengt de opwarming van het oppervlaktewater na volledige menging in kaart. Er wordt rekening gehouden met de andere warmtelozingen die plaatsvinden op hetzelfde watersysteem.

Het oppervlaktewaterlichaam mag per lozer niet meer dan 2°C worden opgewarmd. Bij de opwarmingstoets wordt uitgegaan van een maximale temperatuur van 25°C (water aangewezen voor schelpdieren), die 98% van de tijd niet mag worden overschreden. Daarbij wordt opgemerkt dat het Eems-Dollardestuarium niet is aangewezen als schelpdierwater. Door te toetsen aan de uitgangspunten die voor schelpdierwater gelden, is er sprake van een *worst-case* benadering. De achtergrondtemperatuur wordt per stroomgebied aangewezen. Indien de lozing hoger scoort dan 2 graden opwarming of als de opwarming van de achtergrondtemperatuur leidt tot een overschrijding van de maximale temperatuur (25°C voor water aangewezen voor schelpdieren) voldoet de lozing niet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen.

Beleid ten aanzien risico's van onvoorziene lozingen

De waterkwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam kan ernstig verstoord raken als gevolg van industriële onvoorziene lozingen. Ten einde onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft de CIW het rapport "Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen" opgesteld. Het rapport is in principe van toepassing op alle situaties die een risico voor het oppervlaktewaterlichaam kunnen vormen. Het beleidskader kan zodoende worden toegepast in het kader van de waterwet- en omgevingsvergunningverlening en trajecten in het kader van het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO 2015).

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Het BRZO is de wettelijke implementatie van de Europese Seveso III Richtlijn. Het doel van de richtlijn is, net als de twee eerdere Seveso richtlijnen, de preventie van zware ongevallen bij inrichtingen waar grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen aanwezig zijn of kunnen zijn. De richtlijn beoogt het milieu en de gezondheid van werknemers en de bevolking te beschermen tegen rampen en zware ongevallen.

In het kader van de Waterwet betekent dit dat analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater de emissie-aanpak ook geldt voor onvoorziene lozingen. Primair moet voldaan worden aan de "stand der veiligheidstechniek". Dit beperkt de kans en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen. Vervolgens zullen de resterende risico's in kaart gebracht moeten worden volgens de selectiemethodiek voor stoffen en activiteiten verwoord in bijlage 2 van het CIW-rapport. Deze selectie-methodiek is uitgebreid beschreven in het Riza-rapport "Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen". Bij dit selectiesysteem worden verschillende activiteiten en lozingssituaties onderscheiden en gekwantificeerd naar effecten op het oppervlaktewaterlichaam.

Een overzicht hiervan is hieronder weergegeven:

Directe lozing/afstroming in het oppervlaktewaterlichaam:

1. toxische effecten
2. sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie
3. de vorming van drijfslagen

Directe lozing/afstroming op een zuiveringsinstallatie:

1. negatieve beïnvloeding van de werking van zuiveringsinstallaties
2. overbelasting van de installatie

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden ingeschat met behulp van het computerprogramma "Proteus III" (3.3).

(website: <https://www.helpdeskwater.nl/algemene-onderdelen/structuur-pagina/zoeken-site/@1315/proteus/>)

Beleid ten aanzien van stoffen en mengsels

Voor een goede uitvoering van het waterkwaliteitsbeleid is het noodzakelijk om inzicht te hebben in de mate waarin de in het oppervlaktewater te brengen grond- en hulpstoffen, tussen- en eindproducten een potentieel gevaar vormen voor het aquatisch milieu. Hiervoor is de Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM) 2016 vastgesteld en in de Regeling omgevingsrecht aangewezen als BBT-informatiedocument waarmee het bevoegd gezag rekening moet houden bij het verlenen van vergunningen.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

De ABM kent voor alle bedrijfstakken op een transparante en eenduidige wijze aan de in het oppervlaktewater te brengen stoffen en mengsels een bepaalde waterbezwaarlijkheidscategorie toe, op grond van de eigenschappen van die stoffen en mengsels. Daarbij geeft de methodiek aan welke saneringsinspanning (emissiebeperkende maatregel) bij een bepaalde waterbezwaarlijkheid hoort. Voor zeer zorgwekkende stoffen (ABM-categorie 'Z') hoort bij deze saneringsinspanning ook een vijfjaarlijkse rapportageplicht om de mogelijkheden van verdergaande emissiereductie inzichtelijk te maken. De ABM is een hulpmiddel bij het vaststellen van de gewenste saneringsinspanning en gaat niet in op het beoordelen van de restlozing. Hiervoor is de immissietoets bedoeld.

Immissietoets

De immissietoets is na de bronaanpak en minimalisatie de laatste stap bij de beoordeling van een lozing. Deze beoordeling komt pas aan de orde indien de genomen maatregelen om een lozing te beperken kunnen worden aangemerkt als BBT. De immissietoets beoordeelt of een lozing acceptabel is vanuit waterkwaliteitsoogpunt. Met behulp van de immissietoets wordt beoordeeld of in de nabijheid van de lozing (op de grens van de mengzone) wordt voldaan aan de geldende waterkwaliteitsdoelstellingen. Daarmee wordt tevens invulling gegeven aan de doelstellingen van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW).

De goede chemische toestand van KRW-oppervlaktewaterlichamen is uitgedrukt in milieukwaliteitseisen (MKE's) die aangeven wat de maximaal aanvaardbare concentraties zijn van prioritaire stoffen op de monitoringspunten in die waterlichamen. Met de immissietoets worden puntlozingen lokaal getoetst op de rand van de mengzone en de concentratie mag daar de geldende MKE's niet overschrijden.

Voor situaties waarin de achtergrondconcentratie in het waterlichaam al boven de MKE ligt (en dus naar analogie met de ecologische waterkwaliteit sprake is van een 'slechte toestand') eist het Handboek Immissietoets 2016 dat een lozing geen aantoonbare verhoging op het KRW-monitoringspunt met zich mee mag brengen, waarmee gegarandeerd is dat geen enkele verdere verslechtering van het oppervlaktewaterlichaam geconstateerd kan worden.

Toepassing van het Handboek Immissietoets 2016 voorziet – naast voorkomen van achteruitgang van de chemische toestand – tevens in het voorkomen van achteruitgang voor biologische kwaliteitselementen door lozingen, omdat getoetst wordt aan stoffen relevant voor de biologische kwaliteitselementen ('specifieke verontreinigende stoffen' genoemd).

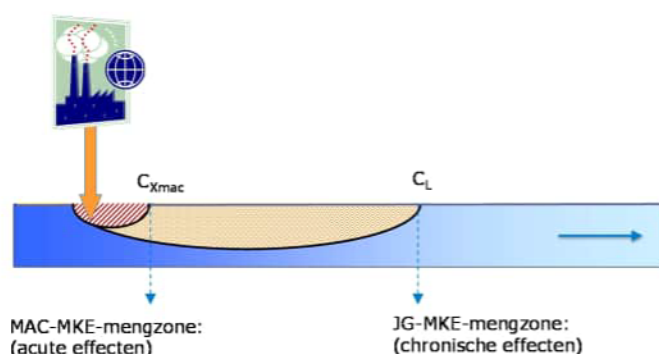

De goede chemische toestand van KRW-oppervlaktewaterlichamen is uitgedrukt in MKE's voor deze prioritaire stoffen. Voor prioritaire stoffen bestaan er twee soorten MKE's:

- MKE's uitgedrukt als jaargemiddelde concentratie (JG-MKE)
- MKE's uitgedrukt als maximaal aanvaardbare concentratie (MAC-MKE)

Boven een concentratie van MAC-MKE kunnen acute effecten optreden. Boven de JG-MKE kunnen chronische effecten optreden. Om acute effecten in het ontvangende water als gevolg van een lozing te allen tijde te voorkomen is de omvang van de MAC-mengzone, kleiner dan de JG-mengzone. De concentratie waarboven acute effecten kunnen optreden, is doorgaans immers veel hoger dan die waarbij chronische effecten kunnen optreden. Door te toetsen aan JG-MKE wordt automatisch ook voldaan het MAC-MKE omdat het JG-MKE altijd lager is dan het MAC-MKE.

Het bovenstaande is hieronder schematisch weergegeven.

Toetsing aan bovenbeschreven MKE's op de rand van de mengzone vindt plaats in zes achtereenvolgende stappen. Deze stappen vormen filters waarbij telkens bekeken wordt of de lozing kan worden toegestaan, of dat nadere toetsing nodig is. De verschillende stappen zijn ontleend aan de EU-richtsnoeren voor mengzones en de KRW. Daarbij verloopt de toetsing in stappen van eenvoudig naar steeds uitgebreider. Op deze wijze wordt alleen een uitgebreide rekenkundige toetsing gebruikt, in de gevallen waarin dit noodzakelijk is en geen eenvoudige beoordeling mogelijk is.

In het Handboek Immissietoets 2016 wordt de mogelijkheid geboden om in complexe situaties meer in detail een beoordeling te maken met betrekking tot het voldoen aan de criteria uit de stappen drie en vier. Hiervoor kunnen uitgebreidere computermodellen worden gebruikt, waarin vooral de hydrologische omstandigheden en mengberekeningen meer naar de werkelijke omstandigheden gemodelleerd kunnen worden. Ook verdwijnsmechanismen zoals afbraak, vervluchtiging en adsorptie aan zwevend stof kunnen reden zijn tot een nadere analyse of modellering.

6. Beoordeling van de aanvraag

BBT-toets

PPG beschikt over een actuele watervergunning. Deze is verleend op 12 juli 2016. De stand van de techniek is sinds het verlenen van deze vergunning niet gewijzigd. PPG heeft dat in de beschrijving van de afvalwatersituatie (paragraaf 4.1.5 van de aanvraag) aangetoond.

Daarbij is de capaciteit van de waterzuivering (200 m³ per uur) voldoende om de hoeveelheid afvalwater (gemiddeld 3.137 m³ per dag en maximaal 4.000 m³ per dag) te verwerken. Daarbij hanteert PPG een extra waarborg waarbij het afvalwater wordt gerecycled wanneer er niet aan de lozingsnorm voor onopgeloste bestanddelen kan worden voldaan.

Conclusie BBT-toets

Door het verlenen van deze wijzigingsvergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken worden toegepast.

Immissietoets

PPG heeft voor de parameters onopgeloste bestanddelen, sulfaat en de metalen arseen, zink en lood de immissietoets uitgevoerd. De metalen zijn meegenomen omdat deze als sporenelement in de grondstoffen aanwezig zijn.

In de watervergunning van 12 juli 2016 is voor de productiecapaciteit van 60.000 ton per jaar vastgesteld dat de lozing de waterkwaliteitsdoelstellingen niet in gevaar brengt.

Het is nu van belang om vast te stellen of deze conclusie ook bij een productie van 75.000 ton per jaar geldt.

Rijkswaterstaat heeft de hulpstoffen van PPG getoetst aan het beleid zoals dat is vastgelegd in het BBT-document: Handboek Immissietoets 2016. In hoofdstuk 5 van deze vergunning is hiervan een beschrijving opgenomen.

In de overwegingen is meegenomen dat de achtergrondconcentratie van arseen hoger is dan de JG-MKN, waarbij er als gevolg van de lozing van PPG geen acuut toxische effecten zullen optreden.

Conclusie immissietoets

De lozing voldoet aan de immissietoets. De lozing is toelaatbaar. Daarom worden er op grond van de immissietoets geen nadere eisen gesteld aan de onderhavige lozing.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Beoordeling warmtelozing

De maximale warmtelozing neemt conform de aanvraag toe van maximaal 3 MW_{th} naar 3,75 MW_{th}. Uit de aanvraag is gebleken dat de hogere warmtevracht nauwelijks invloed heeft op het oppervlaktewater. Hiermee is het beeld dat in 2016 in de toen verleende watervergunning is geschetst, bevestigd. Geconcludeerd wordt dat er ruimschoots wordt voldaan aan de criteria voor opwarming en mengzone, zoals die zijn vastgelegd in het CIW-document "Beoordelingssystematiek warmtelozingen" dat in 2005 is opgesteld.

Conclusie warmtelozing

De lozing voldoet ruimschoots aan de in het CIW-document vastgestelde criteria voor opwarming en mengzone.

Beoordeling hulpstoffen

In de aanvraag zijn de resultaten van de ABM-toets beschreven. De eigenschappen van de door PPG toegepaste hulpstoffen zijn in de vergunning van 12 juli 2016 beoordeeld. Om die reden hoeft er geen nieuwe beoordeling van de eigenschappen van de hulpstoffen plaats te vinden. De toename van de hoeveelheid leidt niet tot een andere beoordeling.

Conclusie gebruik hulpstoffen

De hulpstoffen voldoen aan de gewenste saneringsinspanning. Het gebruik van de bovengenoemde stoffen in de aangegeven hoeveelheden wordt daarom vergund.

Lozen van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS)

Op grond van het in hoofdstuk 5 van deze vergunning geformuleerde beleid ten aanzien van ZZS moeten vergunningen voor lozingen van ZZS een voorschrift bevatten waarin de vergunninghouder opgedragen wordt elke vijf jaar informatie aan het bevoegd gezag te verschaffen over de mate waarin de zeer zorgwekkende stoffen op het oppervlaktewater geloosd worden de mogelijkheden om emissies van deze stoffen te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.

In overeenstemming met de aanpak van emissies van ZZS naar lucht (zie de vierde tranche van het Activiteitenbesluit), is ook voor de emissie naar water gekozen voor een vijfjaarlijkse cyclus waarin gestreefd wordt naar verdergaande emissiereductie. Indien sprake is van lozing van ZZS moet de veroorzaker van de lozing iedere 5 jaar aan het bevoegd gezag rapporteren over de gemaakte vorderingen m.b.t. emissiebeperking van ZZS en de mogelijkheden de emissie verder te beperken door toepassing van nieuwere technieken die als BBT gekwalificeerd kunnen worden. Hierbij moet de ontwikkeling van deze technieken op wereldwijde schaal beschouwd te worden. Het bevoegd gezag oordeelt vervolgens of haalbaar en betaalbaar een stap gemaakt kan worden in de reductie van de belasting van oppervlaktewater.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Op deze wijze wordt beoogd een continue verbetering met betrekking tot de emissies van ZZS te realiseren. Met de rapportage wordt de innovatie van de Beste Beschikbare Technieken in de tijd en toepassing ervan in de praktijk zichtbaar. Dit biedt de industrie tevens de mogelijkheid om hiermee invulling te geven aan hun beleid van *product stewardship*.

Concreet betekent dit dat bij lozing van ZZS een voorschrift aan de vergunning wordt verbonden, waarin de vergunninghouder opgedragen wordt elke vijf jaar informatie aan het bevoegd gezag te verschaffen over:

- a. de mate waarin de zeer zorgwekkende stoffen geloosd worden, en
- b. de mogelijkheden om emissies van deze stoffen te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.

Hierbij moet de ontwikkeling van deze technieken op wereldwijde schaal beschouwd te worden. Bovendien geldt dat sprake is van een continu proces. De rapportage is géén momentopname van de stand van zaken vlak voor het verstrijken van de *deadline* opgenomen in de vergunning, maar moet inzicht verschaffen in alle ondernomen acties (inclusief resultaten) binnen de periode van 5 jaar. Voor PPG betreft dit de stoffen arseen en lood. Rijkswaterstaat is zich er bewust van dat arseen en lood als sporenelementen in de grondstoffen aanwezig zijn. Hierdoor zijn de mogelijkheden voor reductie beperkt en is PPG bovendien mede afhankelijk van haar leveranciers. Niettemin is het van belang om waar mogelijk, nu of in de toekomst mogelijkheden te benutten om de emissie van ZZS te beperken.

Op basis van het bovenstaande zijn lood en arseen aan de meetverplichting (voorschrift 4 van de vergunning) toegevoegd.

Analysemethode onopgeloste bestanddelen

PPG heeft op verzoek van Rijkswaterstaat de analyse van onopgeloste bestanddelen zowel met een papier filter als met een glasvezelfilter uitgevoerd. Uit het onderzoek is gebleken dat weinig verschil tussen de metingen is vastgesteld. Om die reden wordt met deze wijziging van de vergunning, ondanks de praktische bezwaren die PPG signaleert, de nieuwe norm (NEN-EN 872:2005) voorgeschreven.

Beoordeling MRA

De uitbreiding van de productiecapaciteit in relatie tot het MRA blijft beperkt tot een tweede opslagtank voor zwavelzuur en een hogere doorzet van zwavelzuur en natronloog. Deze aanpassingen zijn verwerkt in het rekenmodel Proteus.

In het rekenmodel Proteus is voor de risico unit 'overslag weg' de doorzet van zwavelzuur verhoogd van 26.500 ton naar 35.000 ton per jaar. Voor natronloog is de doorzet verhoogd van 1.400 ton naar 1.850 ton. Het netto bergend volume van de zwavelzuurtankput is verlaagd van 315 m³ naar 275 m³.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Stand der veiligheidstechniek

De uitbreiding van de capaciteit leidt niet tot andere activiteiten dan is beschreven in de vergunningaanvraag van 2015. De stand der veiligheidstechniek is destijds meegenomen in de beoordeling van de aanvraag en meegenomen in het besluit RWS2016/28554.

Risico's

Volgens de uitgevoerde risicoanalyse leidt een onvoorziene lozing op het terrein van PPG Chemicals Delfzijl BV niet tot effecten voor de ontvangende biologische afvalwaterzuivering van North Water of voor het oppervlaktewater van het Zeehavenkanaal.

Oordeel

De wijziging van de aanvraag, de verhoging van de doorzet van zwavelzuur en natronloog en de verdubbeling van de opslagcapaciteit van zwavelzuur leiden niet tot risico's die in het verhoogde gebied liggen van het door Rijkswaterstaat gehanteerde beoordelingskader betreffende restrisico's van onvoorziene lozingen.

Conclusie

Met de aanvulling op de aanvraag voor de wijziging vergunning van 18 mei 2018 geeft de milieurisicoanalyse een goed beeld van de beheersing van de risico's van de onvoorziene lozingen voor het oppervlaktewater. De geschiktheid en implementatie van gegevens en beschrijvingen uit de MRA zullen in de praktijk door RWS worden beoordeeld.

7. Procedure

In verband met de productie-uitbreiding heeft PPG een gecombineerde aanvraag voor de omgevingsvergunning en de watervergunning via het OLO ingediend.

M.e.r.-beoordelingsnotitie

De activiteiten van PPG vallen in de categorieën D.21.6.b en D.34.4 van het Besluit m.e.r., waarbij de (toename van) de productiecapaciteit onder de drempelwaarde van 100.000 ton per jaar ligt.

Voorafgaand aan de vergunningaanvraag heeft PPG een m.e.r.-beoordelingsnotitie opgesteld. Deze notitie stelt het bevoegd gezag (Provincie en Rijkswaterstaat) in staat om te beoordelen of er sprake is van een MER-plichtige activiteit. Op basis van de m.e.r.-beoordelingsnotitie komt Rijkswaterstaat tot de conclusie dat de toename van de lozing als gevolg van de uitbreiding van de productie geen nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater heeft. Er wordt BBT toegepast, en de restlozing veroorzaakt geen nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Ook een alternatieven afweging biedt in deze situatie geen toegevoegde waarde. De lozings situatie geeft geen aanleiding om een MER op te laten stellen.

Als bevoegd gezag voor de directe lozing heeft Rijkswaterstaat de Provincie Groningen in haar rol als coördinerend bevoegd gezag geadviseerd. De Provincie Groningen heeft besloten dat PPG in deze situatie geen MER hoeft op te stellen.

Coördinatie

De artikelen 6.27 tot en met 6.29 van de Waterwet gaan over de gecoördineerde indiening en voorbereiding van besluitvorming omtrent aanvragen voor een watervergunning en een omgevingsvergunning zoals voorgeschreven in hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer.

De coördinatieregeling is niet van toepassing op watervergunningen voor het lozen vanuit een inrichting met IPPC-installaties die niet met afdeling 3.4 Awb worden voorbereid.

Dit is met name aan de orde bij wijzigingen van de vergunning die geen andere of grotere nadelige gevolgen voor de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen hebben dan volgens de geldende vergunning zijn toegestaan (artikel 6.26 lid 2 van de Waterwet).

De door PPG gevraagde wijziging van de watervergunning betreft een wijziging zoals bedoeld in artikel 6.26, tweede lid van de Waterwet.

In onderling overleg is besloten om in deze situatie de géén gecoördineerde procedure te volgen. Er is wel zorggedragen voor inhoudelijke afstemming.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
hoofd van de afdeling Vergunningverlening,
Rijkswaterstaat Noord-Nederland,

9. Mededelingen

Informatie en bezwaar

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen. Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken?
- Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudiger wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?

Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de Minister van Infrastructuur en Milieu, ter attentie van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, afdeling Werkenpakket, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht. In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Nummer
RWS-2018/31521

Datum
16 augustus 2018

Voorlopige voorziening

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

1. Burgemeester en wethouders van de gemeente Delfzijl, E-mail: gemeente@delfzijl.nl
2. Het College van Gedeputeerde Staten van de Provincie Groningen, E-mail: loketvergunningen@provinciegroningen.nl
3. Omgevingsdienst Groningen, E-mail: info@od-groningen.nl
4. De Waddenvereniging, E-mail: info@waddenvereniging.nl
5. De Natuur en Milieufederatie Groningen E-mail: info@nmfgroningen.nl
6. Het Bureau verontreinigingsheffing rijkswateren, E-mail: cdr-bvr@rws.nl